

Христина Мирославівна ПРИТУЛА

доктор економічних наук, старший науковий співробітник, завідувач сектору транскордонного співробітництва ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долішнього НАН України»
ORCID ID: 0000-0003-3846-2393
E-mail: khrystynka.prytula@gmail.com

Ольга Петрівна ДЕМЕДЮК

молодший науковий співробітник сектору транскордонного співробітництва ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долішнього НАН України»
ORCID ID: 0000-0002-1942-2161
E-mail: olya_demediuk@ukr.net

**ОРГАНІЗАЦІЯ ТА РОЗВИТОК НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
У КРАЇНАХ ЄС**

Припула Х. М., Демедюк О. П. Організація та розвиток науково-дослідної діяльності у країнах ЄС. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2021. Том 6. № 3. С. 10 – 18.

Анотація

У статті проаналізовано організаційні структури науково-дослідних систем країн-членів ЄС. Розроблено типову структуру науково-дослідних систем країн ЄС. Виявлено, що науково-дослідні системи країн ЄС є трьох компонентними та включають координаційну ланку, операційну та ланку виконання досліджень та генерування інновацій. Доведено, що більшість країн активно розвиває мережу організацій підтримки бізнесу, досліджень та інновацій, установ, що стимулюють співпрацю між наукою та промисловістю, та допомагають у комерціалізації результатів досліджень – наукові і технологічні парки, центри трансферу технологій, кластери, центри компетенцій, інкубатори, акселератори, тощо. Особлива увага акцентована на науково-технологічних парках та їх ролі у трансфері знань та технологій на ринок ЄС. Зроблено висновки щодо можливості застосування кращих практик країн ЄС у стимулюванні розвитку науки та досліджень в Україні.

Ключові слова: науково-дослідні системи, інновації, Європейський Союз, науково-технологічні парки, комерціалізація досліджень

Khrystyna PRYTULA

Doctor in economics, senior researcher, Head of the Cross-Border Cooperation Sector at the SI “The Institute of Regional Research Named after M.I. Dolishniy of the NAS of Ukraine”

Olha DEMEDIYUK

junior researcher, Cross-Border Cooperation Sector at the SI “The Institute of Regional Research Named after M.I. Dolishniy of the NAS of Ukraine”

**ORGANIZATION AND DEVELOPMENT OF THE R&D ACTIVITY IN THE
EU MEMBER STATES**

Prytula K., Demedyuk O. Organization and development of the R&D activity in the EU member states. *Ukrainian Journal of Applied Economics and Technology*. 2021. Volume 6. № 3, pp. 10 – 18.

Abstract

The EU has been paying much attention to fostering the R&D and introducing its results into the economies of Member States in the last program period. This domain was recognized as one of the top priority tools to secure efficient socio-economic development of the Community and its Member States, and numerous respective initiatives were developed. In Ukraine, the existing system of R&D organization and management are inefficient. Therefore, the analysis and assessment of instruments and mechanisms that contribute to the success of the R&D activity and its development in the EU and opportunities for their adaptation in Ukraine

---

are especially relevant. The paper aims to examine the features of R&D systems in the EU countries and assess the opportunities and perspectives of applying their experience in fostering the development of the national research system. The organizational structures of R&D systems in the EU countries are analyzed. The typical structure of R&D systems in the EU countries is developed. The paper reveals that R&D systems in the EU countries consist of three components – coordination, operation, and research and innovation generation links. The authors prove that most countries actively develop a network of business, research and innovation support organizations and institutions stimulating cooperation between research and industry and helping commercializing the research results, namely scientific and technological parks, technology transfer centers, clusters, competence centers, incubators, accelerators, etc. Special attention is focused on scientific-technological parks and their role in knowledge and technology transfer to the EU market. The conclusions are made regarding the opportunities to use the best practices of the EU countries in R&D stimulation in Ukraine.

Keywords: R&D systems, innovation, European Union, scientific-technological parks, research commercialization.

JEL classification: O32

Вступ

Економічне зростання країн та їх регіонів та його динаміка визначається в першу чергу ефективністю здійснення інноваційної та науково-дослідної діяльності та дієвістю інструментів їх управління. Стимулювання розвитку науки та інновацій є основним компонентом реалізації політики соціально-економічного розвитку на засадах смарт-спеціалізації, що є однією з пріоритетних на порядку денному ЄС, та яка лежала в основі політики Згуртованості ЄС на 2014-2020 роки. У цей період було розроблено безліч інструментів та ініціатив щодо розвитку як академічної науки, так і досліджень на підприємствах та в рамках новітніх інноваційно спрямованих структур, таких як науково-технологічні парки, кластери, інкубатори тощо. Крім того, були зроблені значні кроки в плані відкритості результатів науково-дослідницької діяльності та збільшення мобільності дослідників. В Україні ж наука є мало затребуваною суспільством та не виступає потужним генератором соціально-економічного розвитку країни на інноваційній основі. Така ситуація спричинена відірваністю досліджень від виробництва та недосконалою системою функціонування та управління науково-дослідної сфери.

Актуальність питань розвитку науки та досліджень підтверджується значною увагою до різних аспектів цих питань з боку закордонних та українських дослідників. Питаннями ефективності науки та досліджень займаються К. Аппенберг, К. Хомські, М. Піва, М. Віварел, З. Потужакова, Д. Кіселакова, Б. Софранкова, В. Дериховська, К. Павлюк тощо. Особливості наукового потенціалу України та її регіонів досліджуються в роботах А. В. Дубодєлової, Л. С. Лісовської, Й. С. Ситника, Н. А. Кваші, І. О. Новік та інших вчених. Організаційні структури науково-дослідних систем країн світу аналізують у своїх роботах Т. Креспі, І. Гаріфуллін, Д. Канг, А. де Маєр, М. Чіонсел, К. Козза тощо. Але окремі питання стимулювання розвитку науково-дослідного потенціалу країн та їх регіонів потребують додаткової уваги, наприклад, які ініціативи чи наявні інструменти розвитку цієї сфери, наявні в ЄС, можна використати в Україні та яким чином, чи які важливі елементи організаційної структури науково-дослідних систем країн ЄС доцільно імплементувати у вітчизняну систему.

Мета та завдання статті

Метою статті Метою статті є дослідження особливостей розвитку науково-дослідних систем країн-членів ЄС та оцінка можливостей та перспектив використання їх досвіду у стимулюванні розвитку національної дослідницької системи.

Виклад основного матеріалу

Сучасна політика ЄС у сфері досліджень та інновацій бере свій початок від 2014 року, коли Європейським комісаром з питань досліджень, інновацій та науки став Карлос Моедас, який закріпив своє бачення розвитку цієї сфери у парадигмі, відомій під назвою

«30-ті», в якій 30 позначає не тільки період досягнення цілей, а й те, на яких саме цілях вона будується. Їх є 3: відкриті інновації (open innovations), відкрита наука (open science) та відкритість світові (open to the world). В основу нової політики був покладений той факт, що ЄС може протистояти викликам глобалізованого світу тільки якщо відкриє свої дослідницькі та інноваційні системи на декількох рівнях – зробить знання та дані доступними, послабить регуляторні бар'єри у інноваціях, спростить інструменти фінансування, сприятиме ефективній комунікації у науковій сфері та співпрацюватиме з міжнародними партнерами.

В основі нової парадигми закладено декілька основних орієнтирів [1]. Перший – це протистояння соціальним викликам через науку, що включає в себе максимізацію впливу досліджень, фінансованих ЄС, зміцнення лідерства ЄС у фундаментальних науках та усунення розривів у розвитку досліджень та інновацій у країнах-членах ЄС. Цей орієнтир базується у великій мірі на покращенні мобільності дослідників та інноваторів через фінансові ініціативи ЄС. Інструментами реалізації орієнтиру є надання найбільших грантів за програмою Горизонт 2020 тільки проектам, які мають партнерів з принаймні 3 країн-членів ЄС або асоційованих країн, надання Європейською радою з наукових досліджень грантів науковцям на різних етапах їх професійного становлення, введення на теренах ЄС так званого «знаку якості» (Seal of Excellence), що присвоюється проектам, які через обмеження у виділеному фінансуванні ЄС не були затверджені до виконання, але привернули увагу Спільноти своїм високим потенціалом [2].

Другим орієнтиром політики ЄС є фінансування передових інновацій. Він також має 3 основних цілі: зміни у системі фінансування, зосередження на інноваціях, що формують ринок, та посилення стимулів для здійснення приватних інвестицій у дослідження та інновації. В рамках орієнтиру діють такі інструменти: ініціатива VentureEU, що підтримує приватні фонди фондів (funds of funds), тобто структури, що акумулюють кошти та інвестують у низку окремих фондів, що мають частки в портфелі інноваційних компаній [3]; Акселератор, що пропонує компаніям гранти та інвестиції в акціонерний капітал, а також навчальні програми і консультації [4]; «швидкий шлях до інновацій», що передбачає допомогу у скороченні часу реалізації інноваційної ідеї на ринку, надаючи гранти на суму до 3 млн євро, при умові, що заявки подаються установами, зареєстрованими у принаймні 3 країнах ЄС, таким чином стимулюючи транскордонну співпрацю тощо.

Демократизація досліджень та інновацій є третім орієнтиром політики ЄС у цій сфері, який спирається на прискорення дифузії знань в ЄС та мобілізації громадянського суспільства. Пріоритетним завданням за цим орієнтиром є зробити науку більш відкритою. Для цього Європейська Комісія у 2016 році відкрила на 4 роки Платформу політики відкритої науки (Open Science Policy Platform), що надавала рекомендації щодо необхідних заходів політики, перегляду найкращих практик, вироблення керівних принципів політики та заохочення їх активного впровадження, було започатковано моніторинг відкритої науки (Open Science Monitor) для аналізу даних з реалізації політики відкритої науки, встановлено вимогу щодо відкритого доступу для всіх проектів, що фінансуються за рахунок коштів програми "Горизонт 2020". Та створено Європейську хмаринку відкритої науки (European Open Science Cloud) для організації надійного віртуального середовища, де можна зберігати, обмінюватись, обробляти і повторно використовувати дані для досліджень (публікації, програмне забезпечення тощо).

Четвертим орієнтиром політики ЄС є удосконалення формування політики та скорочення бюрократії. В рамках орієнтиру діє Механізм наукових консультацій (Scientific Advice Mechanism), що становить собою групу з семи видатних науковців - головних наукових радників, які за запитом Комісії або за власною ініціативою надають консультації з питань, що є критично важливими для розробки політики чи законодавства ЄС, та Інструмент підтримки політики в рамках Горизонт 2020 (Horizon

---

2020 Policy Support Facility), який пропонує ознайомлення з кращими практиками науково-дослідних робіт та забезпечує незалежну експертизу високого рівня на запит держав-членів ЄС.

П'ятим орієнтиром визначено посилення міжнародної співпраці і наукової дипломатії. Між ЄС і третіми країнами підписані Угоди про асоціацію «Горизонт 2020». Дослідники з асоційованих країн мають такий же статус, що і дослідники з країн ЄС, і можуть брати участь у програмі на тих самих умовах. Асоціація з Горизонтом 2020 відбувається шляхом укладення міжнародної угоди, яка визначає фінансовий внесок у Горизонт 2020. У найбільш суспільно важливих напрямках створюються партнерства з досліджень та інновацій, яких на сьогодні налічується чотири. Ініціатива «ЄС для інновацій» (EU4Innovation Initiative) пропонує заходи зі зближення дослідницьких та інноваційних систем країн Східного партнерства та ЄС [5].

Науково-дослідні системи більшості країн ЄС є централізованими, основну роль у стимулюванні та фінансуванні досліджень відіграє держава. Винятком є Бельгія, де основні повноваження у розробці та реалізації політики у сфері досліджень та інновацій, а також її фінансування, мають регіони, а федеральний уряд відповідає лише за федеральні наукові інститути, законодавство з прав власності та стандартизації, дослідження у сфері атомної енергетики, безпеки, охорони здоров'я, корпоративне оподаткування та соціальну безпеку [6]. У деяких країнах центральна влада делегує частину повноважень у сфері координації досліджень та інновацій регіонам. Зокрема у Словаччині регіони мають повноваження у сфері освіти, професійної підготовки та регіональних інновацій, в Іспанії – вищої освіти, а в Польщі кожен з 16 регіонів має окремий бюджет на науково-дослідні роботи та інновації на основі фінансування з Європейських структурних та інвестиційних фондів, а регіональні органи влади контролюють його виконання. Натомість в Угорщині, навпаки, була проведена реформа для централізації системи досліджень та інновацій, оскільки регіони без джерел фінансування не могли вести ефективну політику, а інші територіальні одиниці нижчого рівня не відіграють жодної значної ролі у формуванні політики в галузі науки, технологій та інновацій [7].

Науково-дослідні системи країн ЄС є трьох компонентними, елементи є взаємопов'язаними, і кожен з них у більшості країн складається з розгалуженої мережі учасників процесу генерації нових знань та інновацій. Верхньою ланкою системи є координаційна, яка включає в себе органи законодавчої та виконавчої влади, а також дорадчі, консультативні органи, комісії чи комітети при них чи за участі їх представників. Деякі країни мають велику кількість таких допоміжних структур при органах влади, зокрема Литва та Хорватія. Також ця ланка може включати спеціальні органи координації національної політики з політикою ЄС, як, наприклад, в Австрії.

Наступним компонентом науково-дослідних систем в ЄС є операційний, який включає в себе структури та фонди, які забезпечують виконання та фінансування відповідної політики в державі. Здебільшого – це державні організації, але в Австрії, наприклад, важливу роль відіграє Дослідницька асоціація Крістіана Допплера, що діє на засадах державно-приватного партнерства як неприбуткова організація, що фінансує фундаментальні дослідження у спеціально створених «КД-лабораторіях» при університетах та неуніверситетських дослідницьких інституціях та прикладні дослідження при університетах прикладних наук [8]. Кількість таких структур та фондів різниться за країнами ЄС, їх може бути лише декілька, але зорієнтованих на основні типи досліджень, або велика кількість для охоплення всіх специфічних елементів системи науки та інновацій. В Австрії, крім згаданої державно-приватної організації, діють ще 3 фонди – Австрійський науковий фонд фінансує фундаментальні дослідження, Агентство сприяння дослідженням фінансує науково-дослідні роботи, а Національний промоційний банк спеціалізується на фінансуванні стартапів та інноваційних проектів

на підприємствах [9]. А в Литві фондів фінансування є 9. У Фінляндії дуже важливим елементом цієї ланки є компанії, які фінансують значну частку досліджень установ вищої освіти та державних дослідницьких організацій [10].

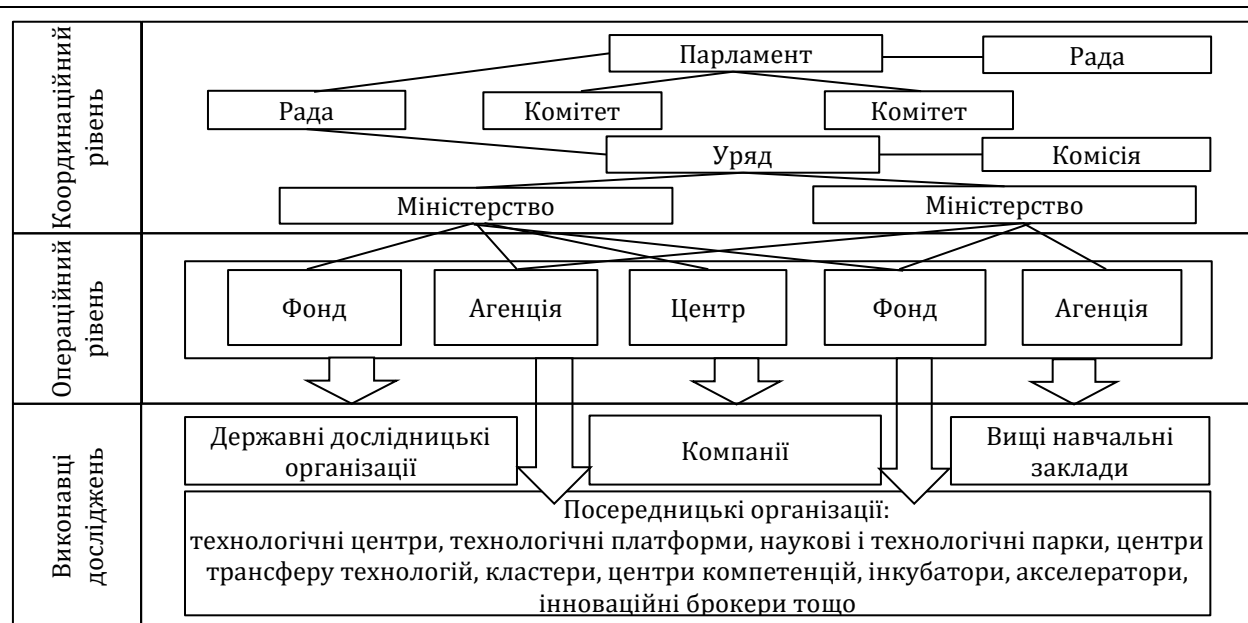
Третім компонентом системи є установи, що виконують дослідження та генерують інновації. Здебільшого, це державні дослідницькі організації, підприємства та вищі навчальні заклади. В Австрії також вагому роль серед виконавців досліджень відіграють «КД- Лабораторії» (Лабораторії Крістіана Допплера) та «ДР-Центри» (Центри Джозефа Рессела), створені в рамках діяльності Дослідницької асоціації Крістіана Допплера на основі державно-приватного партнерства. Хорватія за підтримки Європейського фонду регіонального розвитку активно розвиває дослідження у Центрах дослідницьких досягнень, які об'єднують найкращих науковців у певній галузі для посилення конкурентоспроможності та визнання на міжнародному рівні за якістю та обсягом наукової продукції. У Данії значна частина досліджень проводиться при медичних закладах. Більшість країн активно розвиває мережу організацій підтримки бізнесу, досліджень та інновацій, установ, що стимулюють співпрацю між наукою та промисловістю, та допомагають у комерціалізації результатів досліджень – технологічні центри, технологічні платформи, наукові і технологічні парки, центри трансферу технологій, кластери, центри компетенцій, інкубатори, акселератори, інноваційні брокери тощо. У частині країн кластери, технологічні парки, інкубатори є повноцінними елементами третього компоненту науково-дослідних систем, тобто основними виконавцями досліджень (Франція, Австрія, Хорватія, Іспанія), в більшості ж країн вони та інші з перелічених структур діють швидше як посередницькі організації (Литва, Латвія, Словенія), але є важливою ланкою систем. Їхня діяльність може фінансуватись також державою, наприклад, Міністерство науки, досліджень та економіки Австрії фінансує діяльність технологічних центрів, в Хорватії ціла мережа агенцій та фондів допомагає розвитку центрів дослідницьких досягнень, технологічних центрів, наукових парків, інкубаторів, акселераторів та кластерів, у Франції – інкубаторів та кластерів, в Литві – наукових і технологічних парків, бізнес інкубаторів, інноваційних центрів та центрів відкритого доступу, в Литві – контактних пунктів трансферу технологій, бізнес інкубаторів та технологічних центрів, в Іспанії – секторальних асоціацій та кластерів, наукових та технологічних парків, технологічних центрів тощо.

Типову структуру науково-дослідних систем країн ЄС представлено на рис. 1.

Значну роль у трансфері знань та технологій на ринок відіграють науково-технологічні парки [12]. Сьогодні в Євросоюзі є понад 365 таких парків, у яких працюють 750 000 осіб, загальний обсяг капітальних інвестицій яких сягає майже 12 мільярдів євро. Вони сприяють регіональному економічному розвитку та появі нових технологічних компаній.

Наукові та технологічні парки ЄС як і їх більшість у світі є місцем, де функцінують та співпрацюють здебільшого малі та середні підприємства, локального чи регіонального рівня. З часом на території успішних парків розміщуються великі мультинаціональні підприємства. Найважливішим учасником парків є університети, хоча місцеве самоврядування теж відіграє важливу роль як джерело фінансування державним сектором. Наукові та технологічні парки (НТП) пропонують широкий спектр послуг для доповнення до майнових рішень, які вони можуть запропонувати своїм клієнтам (див. табл. 1).

Перелік технологічних секторів, які розвиваються у наукових та технологічних парках, наведено на рис. 2. Результати, що створюються НТП, сильно впливають із політичних механізмів, які стоять за їх створенням, завдяки новому працевлаштуванню, особливо зайнятості з високою доданою вартістю, що є найважливішим рушієм політики у більшості країн-членів.

Рис. 1. Типова структура науково-дослідних систем країн ЄС
Джерело: розроблено авторами на основі [11].

Таблиця 1. Перелік основних послуг, які надаються НТП у ЄС

Послуга	Частка НТП у ЄС, які надають ці послуги	Послуга	Частка НТП у ЄС, які надають ці послуги
Професійна підтримка бізнесу та інноваційні послуги		Загальні послуги	
Бухгалтерські, юридичні та супутні послуги	62,9%	Секретарські послуги	43,5%
Власні венчурні фонди і фонди стартового капіталу	32,2%	Організація заходів	59,7%
Допомога з іншими венчурними фондами та фондами стартового капіталу	77,4%	Маркетинг та просування	56,4%
Розвиток бізнесу / Підтримка	79%	Зв'язки з громадськістю / інвесторами	62,9%
Консультації з питань інтелектуальної власності. Патентні повірені і т. д.	66,1%	Банківський офіс / Банківські послуги	37,1%
Розвиток організацій-резидентів	41,9%	Туристичне агентство	16,1%
Послуги з управління (консультування та ін.)	75,8%	Допомога з корпоративним переїздом	29%
Налагодження зв'язків (зовнішніх)	83,9%	Соціальні та рекреаційні послуги	
Налагодження зв'язків (внутрішніх)	85,5%	Дитячий садок	27,4%
Навчальні курси	32,2%	Медичні послуги	30,6%
Послуги, пов'язані з майном		Кафетерія	91,9%
Устаткування лабораторії / Оренда лабораторного обладнання	58,1%	Готель	17,7%
Аудиторія / Конференц-зал	91,9%	Ресторан	62,9%
Конференц-зали	93,5%	Кейтеринг	79%
Охоронний нагляд (24 години)	66,1%	Магазини / торговий центр тощо	12,9%
Охоронний нагляд (лише в робочий час)	16%	Спортивні засоби	40,3%
Електронні системи безпеки в загальних зонах	74,2%	Майданчики для гольфу (в парку або в межах 10 км)	25,8%
Електронні системи безпеки для окремих будівель	61,3%	Громадський транспорт	61,1%
Кімната для відеоконференцій	54,8%	Житлова площа (будинки, квартири тощо)	12,9%

Джерело: [12].

Рис. 2. Частка наукових та технологічних парків, у яких розвиваються зазначені сектори економіки, %

Джерело: підготовлено на основі [12].

Діяльність, яку проводять більшість НТП, сфокусована на створенні якісних робочих місць, заснованих на знаннях, зокрема:

- функціонування інкубаційних та стартових програм для інноваційних підприємств, заснованих на знаннях;
- функціонування селективних критеріїв вступу, в результаті яких НТП в ЄС приймають в основному підприємства в певних технологічних сферах, які швидко розвиваються;
- надання інноваційних послуг та послуг із підтримки бізнесу.

Основними внесками НТП у розвиток місцевої економіки є створення робочих місць у сферах з високою доданою вартістю, створення нових технологічних підприємств та забезпечення трансферу технологій від етапу розробки до виробництва.

Основним джерелом фінансування діяльності НТП виступають органи місцевого самоврядування. Також важливими джерелами фінансування є і структурні фонди Європейської комісії та організації регіонального економічного розвитку. Вагомою є також участь національного уряду та місцевих університетів, а також банків.

Висновки та перспективи подальших розвідок

Аналіз політики розвитку науково-дослідної діяльності у ЄС та країнах-членах, а також організаційних структур їх науково-дослідних систем засвідчує наявність

декількох ключових елементів, які забезпечують ефективність цієї сфери, але є відсутніми або недостатньо розвиненими в Україні. По-перше, ЄС активно створює сприятливе середовище розвитку науки та інновацій, розвиваючи законодавче та нормативне забезпечення та створюючи різноманітні ініціативи та інструменти підтримки відповідної політики, що сприяють розширенню джерел фінансування досліджень, мобільності дослідників, створенню довготривалих партнерств, захисту прав інтелектуальної власності, залученню венчурних інвестицій, зміцненню публічно-приватного партнерства в галузі науки тощо. Крім того, багато робиться для того, щоб зробити науку і дослідження більш відкритими, а їх результати більш доступними. В Україні ж системна політика розвитку науки та досліджень є практично відсутньою, а результати такої діяльності часто недоступні як для науковців, так і суспільства загалом. Така ситуація склалась передусім через те, що координаційний рівень у науково-дослідній системі України є доволі слабким, на відміну від європейських країн, де він включає велику кількість допоміжних структур при органах влади, профільних у різних аспектах такої діяльності, та спеціальні органи координації національної політики з політикою ЄС для стимулювання та спрощення процесу використання відповідних інструментів ЄС в державі.

Другий компонент науково-дослідних систем – операційний – теж доволі слабкий в Україні. Якщо в країнах ЄС він представлений розгалуженою системою фондів, агенцій, асоціацій, банків та підприємств, що фінансують дослідження, то в Україні така інституція фактично лише одна – Національний фонд досліджень. А організації підтримки бізнесу, досліджень та інновацій, установи, що стимулюють співпрацю між наукою та промисловістю, та допомагають у комерціалізації результатів досліджень, що становлять собою третій рівень науково-дослідних систем, якщо і представлені в Україні, то є абсолютно неінтегрованим у загальну систему, сфери їх діяльності не є наукомісткими чи інноваційними, а ті, що потребують залучення передових знань та технологій, запозичують їх закордоном.

Відтак формування цілеспрямованої політики розвитку науково-дослідної сфери України повинне відбуватись з врахуванням основних викликів сьогодення, успішних прикладів розвитку науково-дослідних систем країн ЄС, розробки низки інструментів фінансування наукової діяльності, необхідності нагального вирішення питань кадрового забезпечення у цій сфері, забезпечення синергії науки та виробництва, практичній складовій впровадження результатів досліджень, розвитку мереж підтримки досліджень та інновацій тощо.

Список літератури

1. Open Europe. Policies, reforms and achievements in EU science and innovation. Publication Office of the European Union: Website. URL: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/0dc27be9-de75-11e9-9c4e-01aa75ed71a1>
2. The Seal of Excellence. European Union: Website. URL: https://ec.europa.eu/info/research-and-innovation/funding/funding-opportunities/seal-excellence_en#:~:text=The%20Seal%20of%20Excellence%20is%20a%20quality%20label%20awarded%20to,receive%20the%20Seal%20of%20Excellence.
3. VentureEU - the European Union venture capital mega-fund. European Union: Website. URL: <https://ec.europa.eu/programmes/horizon2020/en/ventureeu>
4. The EIC Accelerator. European Innovation Council: Website. URL: https://eic.ec.europa.eu/eic-funding-opportunities/eic-accelerator_en
5. EU4Innovation Initiative. EU Neighbours: Website. URL: <https://www.euneighbours.eu/en/east/eu-in-action/research-innovation>
6. R&I policies and performances for Belgium. European Commission: Website. URL: <https://rio.jrc.ec.europa.eu/country-analysis/Belgium>
7. R&I policies and performances for Hungary. European Commission: Website. URL: <https://rio.jrc.ec.europa.eu/country-analysis/Hungary>

-
8. The Christian Doppler Research Association (CDG). EURAXESS: Website. URL: <https://euraxess.ec.europa.eu/career-development/organisations/resources-and-tools/engagement-tool/activities/christian-doppler>
  9. R&I policies and performances for Austria. European Commission: Website. URL: <https://rio.jrc.ec.europa.eu/country-analysis/Austria>
  10. R&I policies and performances for Finland. European Commission: Website. URL: <https://rio.jrc.ec.europa.eu/country-analysis/Finland>
  11. R&I policies and performances for all 28 EU Member States and selected countries. European Commission: Website. URL: <https://rio.jrc.ec.europa.eu/country-analysis>
  12. Setting up, managing and evaluating EU science and technology parks. European Commission: Website. URL: https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/stp_report_en.pdf

References

1. Open Europe. Policies, reforms and achievements in EU science and innovation. Publication Office of the European Union: Website. URL: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/0dc27be9-de75-11e9-9c4e-01aa75ed71a1>
2. The Seal of Excellence. European Union: Website. URL: https://ec.europa.eu/info/research-and-innovation/funding/funding-opportunities/seal-excellence_en#:~:text=The%20Seal%20of%20Excellence%20is%20a%20quality%20label%20awarded%20to,receive%20the%20Seal%20of%20Excellence.
3. VentureEU - the European Union venture capital mega-fund. European Union: Website. URL: <https://ec.europa.eu/programmes/horizon2020/en/ventureeu>
4. The EIC Accelerator. European Innovation Council: Website. URL: https://eic.ec.europa.eu/eic-funding-opportunities/eic-accelerator_en
5. EU4Innovation Initiative. EU Neighbours: Website. URL: <https://www.euneighbours.eu/en/east/eu-in-action/research-innovation>
6. R&I policies and performances for Belgium. European Commission: Website. URL: <https://rio.jrc.ec.europa.eu/country-analysis/Belgium>
7. R&I policies and performances for Hungary. European Commission: Website. URL: <https://rio.jrc.ec.europa.eu/country-analysis/Hungary>
8. The Christian Doppler Research Association (CDG). EURAXESS: Website. URL: <https://euraxess.ec.europa.eu/career-development/organisations/resources-and-tools/engagement-tool/activities/christian-doppler>
9. R&I policies and performances for Austria. European Commission: Website. URL: <https://rio.jrc.ec.europa.eu/country-analysis/Austria>
10. R&I policies and performances for Finland. European Commission: Website. URL: <https://rio.jrc.ec.europa.eu/country-analysis/Finland>
11. R&I policies and performances for all 28 EU Member States and selected countries. European Commission: Website. URL: <https://rio.jrc.ec.europa.eu/country-analysis>
12. Setting up, managing and evaluating EU science and technology parks. European Commission: Website. URL: https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/stp_report_en.pdf

Стаття надійшла до редакції 22.06.2021 р.